Texarkanan murhat ovat tuntemattomaksi jääneen sarjamurhaajan Texasin Texarkanassa tekemiä selvittämättömiä murhia, jotka tapahtuivat viikonloppuisin 22. helmikuuta – 3. toukokuuta 1946. Tappajan uhreiksi joutui kymmenen viikon aikana viisi ihmistä ja kolme sai vammoja. Lehdistö nimesi tämän mystisen murhaajan kahdella samanlaisella lempinimellä: **"The Phantom Killer"** (suom. *haamutappaja*) tai **"The texarkana phantom"** (suom. *texarkann haamu*).

Virginia Carpenterin selvittämättömäksi jäänyttä katoamistapausta vuonna 1948 epäiltiin myös saman tappajan tekemäksi. Tätä teoriaa ei ole tähän mennessä vahvistettu todeksi tai tyrmätty.

Sijainti	Millerin piirikunta Arkansasissa ja Bowien piirikunta Texasissa , Yhdysvalloissa
Päivämäärä	22. helmikuuta – 3. toukokuuta 1946 (10 viikon jakso)
Aseet	• .32 pistooli • .22 kivääri
Uhrit	8+
Tekijä	"Aaveen tappaja" (tunnistamaton

Poliisit etsivät vihjeitä Morris Lanella vuonna 1946.

Epäillyt

Paikallinen rikollinen Youell Swinney oli pääepäilty.[1]

Murhasarja

Ensimmäinen hyökkäys

Ensimmäinen raportoitu hyökkäys tapahtui **22. päivä helmikuuta, 1946**. Lähellä puolta yötä Jimmy Hollis (25) ja Mary Jeanne Larey (19) parkkeerasivat autonsa syrjäiselle alueelle. Tämän oli tarkoitus olla viimeinen paikka yhteisen elokuvaillan päätteeksi. He eivät ehtineet olla paikalla kauankaan, kun valkoiseen naamioon pukeutunut mies tuli ja osoitti heitä suoraan kasvoihin taskulampulla. Aseella uhaten hän käski nuoren parin ulos ja käski Jimmyn laskea housunsa. Heti kun Jimmy oli laskenut housunsa, hyökkääjä löi häntä aseen kahvalla kaksi kertaa päähän aiheuttaen kallonmurtuman. Marya lyötiin myös ja sen jälkeen hänen käskettiin juosta pois. Tämän juostua hetken hyökkääjä pysäytti Maryn ja kysyi, minne tämä oli matkalla.

Mary kertoi, että murhaaja oli juuri käskenyt niin. Suututtuaan hyökkääjä painoi Maryn maahan ja raiskasi hänet aseen piipulla. Mary onnistui kuitenkin pakenemaan ja haki poliisit. Jimmy löydettiin tajuttomana, mutta elossa. Hän väitti, että tekijä oli valkoinen mies (noin 30-vuotias), mutta Maryn mukaan hän oli "vaalea musta mies".

Ensimmäinen kaksoismurha

Samana vuonna **maaliskuun 24. päivä** Richard Griffin (29) ja Polly Ann Moore (17) löydettiin ammuttuina autostaan lähellä Club Dallas -nimistä baaria. Heitä molempia oli ammuttu päähän. Nämä ovat Phantom Killerin ensimmäiset vahvistetut murhat. Vaikka poliisi mietti yhteyksiä Hollisin ja Lareyn hyökkäykseen, he eivät vielä uskoneet olevansa tekemisissä sarjamurhaajan kanssa.

Toinen kaksoismurha

Huhtikuun 14. päivä 15-vuotias Betty Booker ja 16-vuotias Paul Martin löytyivät kuolleina kolmen mailin päässä Martinin autosta. Molempia oli ammuttu, mutta Martin kuoli raaemmin. Häntä oli ammuttu yhteensä neljä kertaa; nenän läpi, rintaan, käteen ja kohtalokas laukaus osui niskaan. Bookerin ruumis löytyi myöhemmin, yksi ampumahaava oli rinnassa ja toinen kasvoalueella. Hänet oli asetettu puun alle ja oikea käsi oli taskussa. He eivät olleet seurustelusuhteessa. Murha-ase oli .32 kaliiperin automaattinen Colt-pistooli. Alueen läheisyys ja *viktimologia* viime kaksoismurhaan sai poliisin tajuamaan, että tekijä on sama. Myös lehdistö tajusi asian ja murhaaja sai nimen The Phantom Killer.

Viimeinen hyökkäys

Toukokuun 3. päivä, iltayhdeksän aikoihin maanviljelijä Virgil Starks (37) ja hänen vaimonsa Katie (36) viettivät rauhallista iltaa, kunnes Phantom iski jälleen. Hän ampui Virgilin suoraan ikkunan läpi. Katie saapui paikalle ja sai luodista. Laukaus ei kuitenkaan ollut kohtalokas. Kun Phantom lähestyi häntä, Katie nousi ylös ja pakeni. Saapuessaan sairaalaan hän kertoi mitä oli kuullut ja kokenut. Katie selviytyi. Poliisit löysivät talosta kuoliaaksi ammutun Virgilin, kaksi ampumahaavaa selässä. Paikalta löydettiin myös taskulamppu, jossa oli murhaajan sormenjäljet. Toisin kuin muissa murhissa, ase oli .22 kaliiperin automaattinen kivääri. Tapaus kuitenkin liitettiin lähiaikoina kauhua herättäneeseen sarjamurhaajaan.

Firenzen hirviö (italia : il *Mostro di Firenze*) on italialaisen lehdistön keksimä nimi sarjamurhaajalle, joka toimi entisessä Firenzen maakunnassa (nykyinen Firenzen metropolikaupunki) vuosina 1968–1985. Hirviö murhasi kuusitoista uhria, yleensä nuoria pareja, jotka etsivät yksityisyyttään metsäalueilla uudenkuun aikaan . Vaikka yhtäkään murhista ei tehty varsinaisessa Firenzen kaupungissa , tappajan nimi, jota alun perin kutsuttiin **Pariskuntien hulluksi** (italia: *il maniaco delle coppiette*), valitiin, koska murhat tehtiin ympäröivällä maaseudulla. Firenzen syyttäjänviraston 1990-luvun alussa käynnistämän tutkinnan jälkeen useita toisiinsa yhteydessä olevia henkilöitä tuomittiin murhiin osallistumisesta, mutta tapahtumien tarkka kulku,

päätekijän henkilöllisyys ja motiivi ovat edelleen epäselviä.

Firenzen hirviö	
Epäillyn komposiittiluonnos vuonna 1981	
Muut nimet	*Il maniaco delle coppiette* (Parien hullu), *il Mostro* (Hirviö)
Tallennuksen tila	Oikeudelliset toimenpiteet: • Pietro Pacciani tuomittiin ensimmäisessä oikeusasteessa vuonna 1994, vapautettiin muutoksenhaussa vuonna 1996, ja hän kuoli ennen uutta muutoksenhakuoikeudenkäyntiä. • Mario Vanni ja Giancarlo Lotti tuomittiin lopullisessa tuomioistuimessa vuonna 2000 neljästä kahdeksasta kaksoismurhasta. • Francesco Calamandrei tuomittiin lyhennetyssä oikeudenkäynnissä ja vapautettiin syytteistä vuonna 2008.
Tiedot	
Uhrit	16+
Rikosten laajuus	21. elokuuta 1968 – 8. syyskuuta 1985
Maa	Italia

Firenzen hirviö (italia : il Mostro di Firenze) on italialaisen lehdistön keksimä nimi sarjamurhaajalle, joka toimi entisessä Firenzen maakunnassa (nykyinen Firenzen metropolikaupunki) vuosina 1968–1985. Hirviö murhasi kuusitoista uhria, yleensä nuoria pareja, jotka etsivät yksityisyyttään metsäalueilla uudenkuun aikaan . Vaikka yhtäkään murhista ei tehty varsinaisessa Firenzen kaupungissa , tappajan nimi, jota alun perin kutsuttiin Pariskuntien hulluksi (italia: il maniaco delle coppiette), valittiin, koska murhat tehtiin ympäröivällä maaseudulla. Firenzen syyttäjänviraston 1990-luvun alussa käynnistämän tutkinnan jälkeen useita toisiinsa yhteydessä olevia henkilöitä tuomittiin murhiin osallistumisesta, mutta tapahtumien tarkka kulku, päätekijän henkilöllisyys ja motiivi ovat edelleen epäselviä.

Murhat

Lo Bianco ja Locci

Uhrit Antonio Lo Bianco ja Barbara Locci

Elokuun 21. päivän yönä 1968 muurari Antonio Lo Bianco (29) ja kotiäiti Barbara Locci (32) ammuttiin kuoliaaksi kaliiperin .22 käsiaseella Signassa , pienessä kaupungissa Firenzen länsipuolella . Pariskunta hyökättiin autossaan, kun Loccin poika, Natalino Mele (6), nukkui takapenkillä. Herättyään ja huomattuaan äitinsä kuolleena lapsi pakeni peloissaan ja pääsi läheiseen taloon. Sardiniassa syntynyt Locci oli ollut tunnettu kaupungissa, ja hän sai lempinimen *ape regina* ("mehiläiskuningatar"). Hänen vanhempi aviomiehensä, Stefano Mele, sai lopulta syytteen murhasta ja vietti kuusi vuotta vankilassa. Hänen ollessaan vankilassa toinen pariskunta murhattiin, ilmeisesti samalla aseella. Useita Loccin rakastavaisia epäiltiin rikoksen tekijöiksi. Mele totesi useaan otteeseen, että toinen heistä oli tappanut Loccin, mutta todisteita ei löytynyt, koska heidän vankilassa ollessaan oli tehty muita murhia; Mele tuomittiin vuonna 1970 Perugian oikeudessa kaksoismurhasta 14 vuodeksi vankeuteen, mutta hänet vapautettiin, koska murha yhdistettiin Firenzen hirviöön. [9][10]

Vuonna 1982 Lo Biancon ja Loccin murhat yhdistettiin sitä seuranneisiin kaksoismurhiin nimettömän kirjoittajan vihjeen perusteella. Kirjoittaja oli mahdollisesti allekirjoittanut itsensä poliisille lähettämässään kirjeessä nimellä *Un cittadino amico ("ystävällinen kansalainen"). Heinäkuun 20. päivänä 1982 tutkintatuomari Vincenzo Tricomi löysi viisi luotia ja viisi* hylsyä sopimattomasti säilytettynä kansioon Melen tapaustiedostojen joukosta. [11] Viranomaiset eivät kyenneet rekonstruoimaan näiden todisteiden alkuperäketjua eivätkä pyytäneet tieteellistä vertailua, vaikka olisi ollut tarpeen tarkistaa, vastaavatko ne vuoden 1968 ballistista raporttia. Koska käytetyt patruunat oli ammuttu aseella, jota käytettiin neljässä samankaltaisessa rikoksessa, niiden esiintyminen Melen tapaustiedostoissa antoi lainvalvontaviranomaisille ymmärtää, että 1970- ja 1980-luvuilla tapahtuneiden kaksoismurhien tekijä oli yhteydessä niihin. [11]

Gentilcore ja Pettini

Uhrit Pasquale Gentilcore ja Stefania Pettini

15. syyskuuta 1974 teini-ikäinen pariskunta Pasquale Gentilcore (19), baarimikko, ja Stefania Pettini (18), kirjanpitäjä, ammuttiin ja puukotettiin maaseudulla lähellä Borgo San Lorenzoa heidän harrastaessaan seksiä Gentilcoren Fiat 127: ssä . He eivät olleet kaukana pahamaineisesta diskoteekista nimeltä Teen Club, jossa heidän oli tarkoitus viettää iltaa ystävien kanssa. Pettinin ruumista oli pahoinpidelty viiniköynnöksen varrella ja se oli rumentattu 97 puukotushaavalla. Muutamaa tuntia ennen murhaa Pettini oli kertonut läheiselle ystävälleen, että outo mies pelotti häntä. Toinen Pettinin ystävä muisteli, että outo mies oli seurannut ja häirinnyt heitä ajotunnilla muutamaa päivää aiemmin. Useat pariskunnat, jotka olivat pysäköineet samalle alueelle, jossa Gentilcore ja Pettini murhattiin, kertoivat, että kyseisellä alueella kävi usein tirkistelijöitä , ja pari heistä käyttäytyi hyvin oudosti. [9][10]

Foggi ja De Nuccio

Carmela De Nuccio ja Giovanni Foggi

6. kesäkuuta 1981 varastomies Giovanni Foggi (30) ja myymälätyöntekijä Carmela De Nuccio (21) ammuttiin ja puukotettiin lähellä Scandiccia , jossa kihlapari molemmat asuivat. De Nuccion ruumis vedettiin autosta, ja tappaja leikkasi hänen häpyalueensa irti loviveitsellä. Seuraavana aamuna nuori tirkistelijä, ensihoitaja Enzo Spalletti (30), puhui murhasta ennen kuin ruumiit oli löydetty. Hän vietti kolme kuukautta vankilassa ja häntä syytettiin murhasta, ennen kuin tekijä vapautti hänet syytteistä tappamalla uudelleen. [9]

Baldi ja Cambi

Stefano Baldi ja Susanna Cambi

Kihloissa olleet työläinen Stefano Baldi (26) ja puhelinmyyjä Susanna Cambi (24) ammuttiin ja puukotettiin 23. lokakuuta 1981 Calenzanon lähellä sijaitsevassa puistossa . Cambin häpyalue oli rajattu pois, kuten De Nuccionkin. Nimetön soittaja soitti Cambin äidille murhan jälkeisenä aamuna "puhuakseen hänen kanssaan tyttärestään". Muutamaa päivää ennen murhaa Cambi oli kertonut äidilleen, että joku kiusasi häntä ja jopa ajoi häntä autolla takaa. [9]

Kraveichvili ja Mauriot

Jean-Michel Kraveichvili ja Nadine Mauriot

Syyskuun 7. ja 8. päivän välisenä yönä 1985 georgialaistaustainen muusikko Jean Michel Kraveichvili (25) ja kauppias Nadine Mauriot (36), molemmat Audincourtista Ranskasta, ammuttiin ja puukotettiin heidän nukkuessaan pienessä teltassa metsäalueella lähellä San Cascianoa Val di Pesassa . Kraveicvili tapettiin lyhyen matkan päässä teltasta yrittäessään paeta. Mauriotin ruumis oli silvottu. Koska tappaja oli murhannut kaksi ulkomaalaista, kadonneista henkilöistä ei ollut vielä tehty ilmoitusta. Muutamaa päivää ruumiiden löytymisen jälkeen pala naisen rintaa lähetettiin Firenzen syyttäjänvirastoon nimettömässä kirjekuoressa, joka oli osoitettu tutkinnasta vastaavalle syyttäjälle Silvia Della Monicalle. Tappaja oli lähettänyt pilkkakirjeen ja todisteen siitä, että murha oli tapahtunut, ja haastanut paikallisviranomaiset etsimään uhrit. [9][13] Alueella sieniä poimiva henkilö löysi ruumiit muutamaa tuntia ennen kuin kirje saapui Della Monican pöydälle.

Epäillyt

Saatanallinen kultti

Vuonna 2001 Giuttari, tuolloin poliisiyksikkö GIDESin (Gruppo Investigativo Delitti Seriali , sarjarikosten tutkintaryhmä) ylikomisario, ilmoitti, että rikokset liittyivät saatanalliseen kulttiin, jonka väitettiin toimivan Firenzen alueella. Todistuksessaan Lotti oli puhunut lääkäristä, joka oli palkannut Paccianin tekemään murhat ja keräämään naisten sukupuolielimet rituaaleissa käytettäväksi. Giuttari perusteli tätä osittain pyramidin muotoisen kiven löydöllä huvilan läheltä, jossa Pacciani oli työskennellyt. Giuttarin mukaan kivi viittasi kultin toimintaan. Kriitikot, kuten Spezi, pitivät tätä ajatusta naurettavana, koska tällaisia kiviä käytetään yleisesti ovenpysäyttiminä ympäröivällä alueella.

Zodiac Killer

Vuonna 2017 toimittaja Francesco Amicone teki oman tutkimuksensa, joka johti hänet löytämään yhteyden Firenzen hirviön ja Zodiac Killer -tapausten välillä. [38] Amicone perusti tutkimuksensa myös Robert Graysmithin *Zodiac-* kirjassa esittämään hypoteesiin Zodiacin ja veden mahdollisesta yhteydestä . [39]

Vuodesta 2018 lähtien Amiconen artikkeleita "Zodiac-Monster"-yhteydestä on julkaistu tempi.it- sivustolla , [40] hänen isänsä Luigi Amiconen perustaman lehden verkkosivuilla, *Il Giornale* [41] ja *Libero* [[42] -sanomalehdissä sekä Amiconen blogissa ostellovolante.com . Tarina kerrottiin myös italialaisen elokuvalevittäjä Lucky Redin vuonna 2023 tuottamassa podcastissa nimeltä "The Water Theory", ja sitä ovat levittäneet muut italialaiset mediat, [43] mukaan lukien italialaisen räppäri Fedezin vuonna 2025 johtama "Pulp Podcast". [38]